

Budapestre vonatkozó ujságcikkek

Szerző: .....

Cím: *A mozgó üzlet*

Forrás: *Pesti Napló*

Byp.
(Hely)

1916 IX 20
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Oldal)

Osztályozás

Tárgy

381.631

Hely

Idő

1916

Személy

Helyszár

A mozgó üzlet

Őszinte részvétellel láttam ma délből újra a főváros egyik élelmiszer üzletének leeresztett vasrolói előtt a várakozó tömeget. A rendőrnek nem volt sok dolga velük, jámbor és békés már ez a tömeg, meg van szelidítve, puhára van főzve, szépen sorbaáll önmagától s vár egy óra hosszat, két óra hosszat, míg a boltot kinyitják, még tovább, míg rákerül a sor. Vár a tej elött és vár a fűszeresnél és már egészen természetesnek tartja ezt az állapotot. Órák és félnapok mulnak el és így nem nehéz kiszámítani, mit jelent pénzben és időben egy-egy háztartás keretén belül ez a várakozás. Fel nem számított pótléka ez a különböző élelmiszerek és szükségleti cikkek árainak.

Azok a dolgok, melyek csak hosszú szalagolás és várakozás után kaphatók, egyre szaporodnak s ha maguk a hatóságok nem is, mi szükségesnek tartjuk arra gondolni, hogyan lehetne ezt a teljesen kárba vesztett munkát megtakarítani. Egyik igen egészségesnek látszó idea: a *mozgó üzlet* ötlete. A mozgó üzlet: a kofa, aki gyümölcsöt és főzeléket tologat kis kétkerekű kocsijában, ismeretes volt a háboru előtti időben, külföldön még inkább, mint nálunk. A háboru alatt, sajnos, megcsappantak ezek a mozgó boltosok, pedig most nagyobb szükség van rájuk, mint valaha s különösen szükség volna arra, hogy a nehezen kapható cikkek s ezek közül is a jegyrekapható cikkek jöjjenek közelebb a közönséghez. A kenyér

és a liszt már most is csak jegyre kapható, tej csak utalványra, zsirjegyek még nincsenek, viszont zsir is alig van. Ezeket a fontos cikket kár azzal megdrágítani, hogy cselédeknek, akik egy-egy nagy háztartás tömör munkáját látják el s szegény asszonyoknak, akik apró gyermekeket hagynak otthon, vagy cipelnek magukkal, órákig kelljen a boltajtó előtt várakozniok. Minden különösebb megerőltetés, költség és berendezés nélkül meg lehetne csinálni, hogy bizonyos utcákon belül, meghatározott időben kis kocsikon hordja szét a tejes a tejet, a pék a kenyeret, a fűszeres az ő háztartási cikkeit. Könnyen meg lehetne csinálni, mert ma már nagyon kevés változatosak az egyáltalában megvásárolható cikkek. S ha a boltosok nem volnának hajlandók erre a reformra, mindenesetre végrehajthatná a fővárosi élelmiszer üzem. A főváros bizonyos helyeken üzleteket és elárúsító bódékat tart fenn s ezekben csak igen kevés cikket árusít. Zsir például csak ritkán kapható s akkor is meghatározott kis adagokban. Amíg zsirjegyek nincsenek, addig is nagyon fontos volna, hogy ezeket a ritka és kicsiny adagokat igazságosan osszák fel. Mi sem volna könnyebb, mint a főváros boltjai között a környéket kerületekre osztani s aztán meghatározott idő végigjárni a kis kerület utcáit az elárúsító kocsikkal. A háziasszonyok annak a háznak a kapujában várhatnának, ahol laknak, megtakarítanák az utat s a várakozást is, mert negyedóra pontosan tudni lehetne, hogy mikor érkezik a kocsi,

Bizonyos, hogy nagyon hamar népszerűté lennének ezek a mozgó üzletek. Idejekorán hozzá lehetne fogni megszervezésükhöz; jelentőségük annál nagyobb, minél inkább szaporodnak azok a cikkek, amelyek csak jegyre kaphatók. Németországban is nagy probléma a vajjas, zsiros, fűszeres boltok előtt való várakozás. A németek, akik anynyi mindent kitünően megszerveztek s jól végrehajtották az adott körülmények között az élelmiszerek elosztását is, ezen a nagy bajon, a várakozással járó idővesztésen még nem tudtak segíteni. Ez azonban nem jelenti azt, hogy egyáltalában ne lehetne segíteni. Nagyon helyes, ha minden bevált háborus gazdasági intézkedést átveszünk a németektől; de nem árt, ha még tovább is megyünk s megvalósítunk egy jó ideát, ha még nincs is kipróbálva Németországban.